ΣΗΜΕΙΩΜΑΤΑ

ΔΙΑ ΤΟΥΣ ΣΤΑΦΙΔΟΠΑΡΑΓΩΓΟΥΣ

Ἡ Κυβέρνησις ὀφείλει νὰ ἐξαντλήσῃ πᾶσαν δυνατότητα, προκειμένου νὰ πιστοδοτήσῃ τοὺς σταφιδικοὺς συνεταιρισμούς, οἱ ὁποῖοι προτίθενται νὰ ἐπεξεργασθοῦν καὶ ἐξαγάγουν σταφίδα διὰ λογαριασμὸν τῶν παραγωγῶν. Ἡ κίνησις αὕτη εὑρίσκεται ἀκόμη εἰς τὴν ἀρχήν, ἐν τούτοις ὅπου ἐφηρμόσθη τὸ σύστημα αὐτὸ ἀπέδωσεν εἰς τοὺς παραγωγοὺς κάτι περισσότερον ἀπὸ ὅ,τι οὗτοι θὰ ἦτο δυνατὸν ν' ἀπολαύσουν διὰ τοῦ ἐλευθέρου ἐμπορίου. Καὶ ἐφόσον ἔχουν οἱ παραγωγοὶ τὸ δικαίωμα νὰ διαχειριστοῦν οἱ ἴδιοι τὸ προϊόν των μέχρι τέλους, πρέπει, διὰ νὰ μὴ μείνῃ ὀνομαστικὸν τὸ δικαίωμα αὐτό, νὰ πιστοδοτηθοῦν ἐπαρκῶς αἱ Ἑνώσεις τῶν συνεταιρισμῶν.

ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟΙ

Πολλοὶ ἐρίζουν περὶ τὸν τίτλον τοῦ πρωθυπουργοῦ, ἀλλὰ δὲν θέλουν νὰ τὸν ἀναστήσουν διὰ τῆς ἐντολῆς τοῦ λαοῦ. Ἐρίζουν εἰς τὰ παρασκήνια τοῦ Συνταγματοῦ, ὡς οἱ συγγενεῖς τοῦ προθάλαμον θνήσκοντος γέροντος.

ΤΟ "ΦΡΟΥΡΙΟΝ,,

Ὁ ἀρθρογράφος τῶν «Τά Νέα τῆς Νίας Ὑόρκης» κ. Σολζμπέργκερ γράφει διὰ τὴν Ἑλλάδα:

«Πρέπει νὰ καταβάλωμεν προσπαθείας διὰ νὰ καταφέρωμεν πλήρως τὰ παρατείνοντα ἔθνους τὸ ὁποῖον τόσα ὑπέφερε κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ πολέμου καὶ μετ' αὐτόν. Διότι, ἂν ἡ Ἑλλὰς λύσῃ τοὺς δεσμοὺς μὲ τὸ ΝΑΤΟ, ἡ Τουρκία θὰ ἀπομονωθῇ καὶ ἡ Δυτικὴ Συμμαχία θὰ ἀφαιρεθῇ. Ἡ Μεσογειακὴ πλευρὰ τῆς Δημοκρατίας δύναται νὰ μεταβληθῇ εἰς διάστημα νυκτὸς ἀπὸ φρούριον εἰς κενόν».

Ὥστε, ἡ Ἑλλὰς εἶναι ἡ ἀγκυρα τοῦ Μεσογειακοῦ φρουρίου. Καὶ ἐὰν τὸ βλέπουν οἱ Ἀμερικανοί, δὲν τὸ βλέπουν οἱ Ἕλληνες ὑπεύθυνοι, ὥστε νὰ ἀξιώσουν τὸν ἀνάλογον σεβασμόν.

ΤΟ ΟΥΣΙΩΔΕΣ ΛΑΘΟΣ

Κατηγόρησαν τὸν κ. Ντάλλες—καὶ πολιτικοὶ καὶ ἐφημερίδες—ὅτι διὰ τοῦ μηνύματος του ἔθεσεν εἰς ἴσην μοῖραν θύτας καὶ θύματα». Εἶναι ταῦτα ἕνα ἀπὸ τὰ σφάλματά του, ἀλλὰ τὸ οὐσιωδέστερον ἄλλο: "Ὅτι δὲν ἀπηύθυνε ἕνα μήνυμα πρὸς τὸν Ἄγγλον πρωθυπουργόν, διὰ τὸν ἐπιτιμήσῃ, ἀφοῦ ἡ ἀλλαγή του πολιτικὴ ὡδήγησεν εἰς τὰς ἀγριότητας τῆς Τουρκίας. Ὁ πρόεδρος τῆς τουρκικῆς Δημοκρατίας εἶχε τὴν ἀναιδείαν νὰ εἴπῃ εἰς τὸν πρωθυπουργόν του: «Τί ἔκαμες Ἀντνάν;». Ἀλλὰ ὁ κ. Ντάλλες δὲν εἶπε: «Τί ἔκαμες Ἀντονυ;», ὁ ὁποῖος εἶναι ὁ κύριος ὑπεύθυνος. Ἀλλὰ ὁ κ. Ντάλλες ἔγινε πιστὸς συνένοχός του.

Η ΣΥΛΛΟΓΙΚΗ ΑΣΦΑΛΕΙΑ

Κατὰ τὴν τουρκικὴν «Βατάν» αἱ Ἑλλὰς καὶ ἡ Τουρκία εἶναι αἱ πρῶται χῶραι, αἱ ὁποῖαι ἔχουν ἐνδιαφέρον νὰ ἴδουν κλειόμενον τὸ ρῆγμα τὸ ὁποῖον ἠνοίχθη εἰς τὸ μέτωπον τῆς συλλογικῆς ἀσφαλείας». Λάθος κάμνει ἡ τουρκικὴ ἐφημερίς. Περισσότερον συμφέρον ἔχουν ἐκεῖναι αἱ μεγάλαι Δυνάμεις, αἱ ὁποῖαι θέλουν τὴν Ἑλλάδα καὶ τὴν Τουρκίαν ὡς προμαχῶνας κατὰ τῆς Ρωσσίας. Ὅσον ἀφορᾷ τὴν Ἑλλάδα καὶ τὴν Τουρκίαν, βεβαίως τὰς προστατεύει ἡ ἀσπίς τῶν μεγάλων δυνάμεων

ἀλλ' ἂν ἐπρόκειτο νὰ γίνῃ πόλεμος, αὐταὶ πρῶται θὰ ἐπλήρωναν τὰ σπασμένα. Ἀπὸ τὰς δύο χώρας, πάντως, περισσότερον συμφέρον ἔχει ἡ Τουρκία νὰ κλείσῃ τὸ «ρῆγμα» διὰ νὰ μὴ ἀπομονωθῇ αὕτη ἀπὸ τὴν Δύσιν γεωγραφικῶς. Ἀλλὰ ὅταν ἐξαπελύοντο οἱ ἀλῆται κατὰ τῶν Ἑλλήνων, δὲν τὰ ἐσκέπτοντο αὐτὰ οἱ μπουντάλάδες.

ΤΟΥΡΚΙΚΗ ΟΥΔΕΤΕΡΟΤΗΣ

Κατὰ τὰς πληροφορίας Αἰγυπτιακῆς ἐφημερίδος, ἡ Τουρκία δὲν εἶναι ἀπίθανον νὰ βολιδοσκοπήσῃ τὴν Ρωσσίαν, πρὸς ἐξασφάλισιν ὡρισμένων ἐγγυήσεων, ἵνα ἐπανέλθῃ εἰς τὴν πολιτικὴν τῆς οὐδετερότητος, τὴν ὁποίαν ἐτήρει κατὰ τὸν δεύτερον πόλεμον. Εἶναι ἱκανὴ νὰ τὸ κάμῃ αὐτὸ ἡ Τουρκία, διότι κυττάζει τὸ συμφέρον της καὶ δὲν τὴν βασανίζουν αἱ τύψεις τῆς «διεθνοῦς συνειδήσεως». Καὶ τοὺς χρειάζεται, τῶν κυρίων Δυτικῶν αὐθεντῶν, νὰ τὴν πάθουν ἀπὸ τὴν Τουρκίαν ποὺ τὴν μπουκώνουν μὲ δολλάρια καὶ τὴν κάνουν «γιά» ὅταν ἀτακτῇ.

ΚΥΠΡΙΑΚΟΣ ΠΛΗΘΥΣΜΟΣ

Κατὰ τηλεγράφημα ἐξ Οὐάσιγκτων, ἔφθασεν ἐκεῖ ἡ πληροφορία, ὅτι ἡ ἀγγλικὴ Κυβέρνησις ἐξετάζει αἴτησιν 400 Ἀράβων, οἱ ὁποῖοι ἐζήτησαν νὰ ἐγκατασταθοῦν εἰς τὴν Κύπρον. Ἀλλά, ὄχι Ἄραβες, ἀλλὰ καὶ Κινέζοι καὶ Ἐρυθροδέρμοι ἂν ἐγκατασταθοῦν εἰς τὴν Κύπρον, Ἑλληνικὴ θὰ γίνῃ μίαν ἡμέραν...

ΕΚΤΙΜΗΣΙΣ ΖΗΜΙΩΝ

Ὁ εἰς Λευκωσίαν ἀπεσταλμένος τοῦ «Νταιλυ Μαιηλ» κ. Ἴζζαρντ ὑπολογίζει τὴν ἀξίαν τῆς καταστραφείσης βιβλιοθήκης τοῦ Ἰνστιτούτου εἰς 10.000 λίρας. Ἀφοῦ εἶναι καλὸς ἐπιστήμων, ἄ; μεταβῇ εἰς Σμύρνην καὶ Κωνσταντινούπολιν διὰ νὰ ἐκτιμήσῃ τὰς ζημίας ποὺ ἔκαμαν οἱ χαϊδεμένοι τοῦ Φόρειν Ὄφφις ἀλῆται...

Η ΦΙΛΙΑ ΤΩΝ

Μᾶς ὑπενθύμισεν ὁ κ. Ντάλλες καὶ τὴν φιλίαν τῶν Τούρκων ἀπὸ τοῦ 1930. Ναί, φιλία μὲ λόγια καὶ παράτες. Ὅταν ἔγινε ὁ πόλεμος, ἔκρινεν ἡ Τουρκία ὅτι δὲν ὠφειλε νὰ μᾶς βοηθήσῃ, ἐκτὸς μὲ μερικὰ φορτία ρεβύθια...

εἰς μνήμην

Ἡ οἰκογένεια Ἄννας Ι. Ἀσλανίδου κατέθεσε ἀνὰ 500 δραχμὰς ὑπὲρ τοῦ ναοῦ Ἁγίας Φωτεινῆς καὶ τοῦ Πτωχοκομείου εἰς μνήμην τοῦ προσφιλοῦς της Λαζάρου.

ΕΠΙΚΑΙΡΑ

ΠΑΡΑΜΥΘΙ

—...Καὶ τί ἔγινε ὕστερα γιαγιά; ρώτησε ἕνα ἀπὸ τὰ παιδόπουλα τῆς γειτονιᾶς ποὺ τὴν εἶχαν τριγυρίσει.

—Ὕστερα, παιδάκι μου ἔφτασαν οἱ βάρβαροι. Ἁρματωμένοι οἱ βάρβαροι. Μὲ σπαθιά, μὲ κοντάρια, μὲ μαχαίρια μὲ κάμες, μὲ λοστούς Καὶ πέσαν ἐπάνω μας μιλιούνια. Καὶ ἐξεθεμέλιωσαν τὰ ἀφρούρητα τείχη. Καὶ δρασκελώντας τὰ χαλάσματα, ξεπρόβαλαν μέσ' ἀπὸ τὸν κουρνιαχτὸ τοῦ χαλασμοῦ κι' ἀπὸ τῆς φωτιᾶς τοὺς μαύρους καπνοὺς καὶ ποδοπάτησαν μὲ τὴ σκασμένη φτέρνα τῶν ἀγροίκων κάθε ἱερὸ καὶ ὅσιο διό μας. Ἔσφαξαν, ρήμαξαν, ἁρπαξαν, γκρέμισαν. Κι' ἀπ' τῆς συμφορᾶς τὴν ὀδύνη καὶ τὸν πόνο ἐμαρμαρώθη ὁ βασιλιᾶς. Καὶ πνίγηκε τριπλᾶ ὁ Πατριάρχης. Κι' ὕστερα..., ἄχ ὕστερα, τέσσεροι μαῦροι αἰῶνες. Παντοῦ ἀπλώθηκε τὸ σκοτάδι τῆς σκλαβιᾶς. Βδέλες τεράστιες, γιγάντια τέρατα, οἱ βάρβαροι, ἀπομύζησαν τὶς ρίζες τῆς φυλῆς. Σαῦρες καὶ φίδια ἔζωναν τοὺς σκλαβωμένους, μά ἡ λευτεριά, παρὰ τὶς περιπτύξεις τῶν ἐρπετῶν, γλύστρησεν ἀνάμεσά τους. Ἡ λευτεριὰ ἡ διή μας. Φτερούγισε ἀπὸ βουνὸ σὲ βουνό, ἀπὸ βράχο σὲ βράχο, ἀπὸ νησὶ σὲ νησί. Κι' ἐστάθη ἀγέρωχη στὰ σύνορα θωρώντας πίσω της τὰ ἐρείπια καὶ τὶς στάχτες ποὺ τὴ γέννησαν.

—Κι' οἱ βάρβαροι, γιαγιά, τί ἔγιναν οἱ βάρβαροι;

—Οἱ βάρβαροι, παιδί μου, ξεκουμπίστηκαν ἐξουθενωμένοι στὰ κρησφύγετά τους. Στὴν Κόκκινη Μηλιά. Δὲν τοὺς βολεῖ νὰ δοῦν κατάματα αὐτοὶ τὸ φῶς καὶ κρύβονται στὰ σκότη· Ὥσπου μιὰν μέρα πάλι φούσκωσε μέσα τους τὸ μῖσος μὲ τὴ ζηλοφθόνια. Ξύπνησε μέσα τους τὸ κτῆνος. Αὐτὸ ποὺ ἔχουν γιὰ κληρονομιὰ τους. Κι' ἔπιασαν πάλι τὴ δουλειάτους. Σφαγή, ἐρήμωσι, ἁρπαγή, γκρέμισμα καὶ χάλασμα τῶν ἀλλοφύλων.

—Γιατί, γιαγιά, χαλοῦνε ὅ,τι φτιάχνομε καλό; διέκοψε μιὰ κοπελίτσα.

—Ἔτσι εἶναι οἱ βάρβαροι παιδί μου, αὐτὴ εἶν' ἡ δουλειά τους. Κι' εἶπαν κάποτε κι' αὐτοὶ νὰ γίνουν ἄνθρωποι. Ψώνισαν ροῦχα καὶ παπούτσια, καπέλα καὶ γραβάτες ἀπὸ τὴν Εὐρώπη. Ποδέθηκαν καὶ ντύθηκαν σὰν ἄνθρωποι. Καὶ βγῆκαν στὸ δρόμο γιὰ σεργιάνι καὶ πρόβαλαν στὸ παζάρι φανταχτεροί, προσποιούμενοι τὸν καλοαναθρεμμένο. Μὰ τοῦτο δὲ βάσταξε πολύ. Κάποιος ἀφέντης, ἐκεῖ στὸ παζάρι, ἔσκυψε καὶ τοὺς σφύριξε κάτι στ' αὐτί. Τοὺς ἔταξε, φαίνεται, μπαξίσια. «Ὅλα δικά σας. Ὅ,τι ἁρπάξετε δικό σας νἆναι», Οἱ βάρβαροι παιδί μου, μὲ τὸ μπαξίς μεθᾶνε. Θολώνει τὸ λιγοστὸ μυαλό τους. Ἀγριεύουν σὰν τὸν ταῦρο μὲ τὸ κόκκινο πανί. Κρατοῦνε καὶ τοῦτοι τὸ κόκκινο πανὶ σὲ κάθε γωνιὰ ρουσί. Τὸ σήκωσαν λοιπὸν μπαϊράκι κι' ἀγρίεψαν τὰ στίφη τῶν βαρβάρων. Καὶ χύμηξαν στὴν πόλι καὶ σφάξαν πάλι καὶ ρημάξαν καὶ γκρέμισαν καὶ χάλασαν. Καὶ λούφαξαν στερνὰ μέσ' στὶς σπηλιές τους. Κοιμοῦνται τώρα σάμπως κοιμᾶται ὕαινα μετὰ ἀπὸ σπαραγμὸ σαρκῶν καὶ κοκκάλων. Βρώμησε ὁ κόσμος ἀπὸ δυσοσμία.

—Κι' ὕστερα γιαγιά;

—Τί ὕστερα. παιδί μου, πάλι τὰ ἴδια. Τὰ ἴδια καὶ τὰ ἴδια.

Φτοῦ κι' ἀπ' τὴν ἀρχὴ τὸ παραμύθι.

Καὶ νὰ τελειώνῃ ἡ γριούλα προσέθεσε:... Κι' ἔζησαν αὐτοὶ σὰ βάρβαροι κι' ἐμεῖς καλύτερα.

Ran de Lis

Τί πράττει ἡ Κυβέρνησις διὰ τοὺς μισθωτοὺς ἕνεκα τοῦ τιμαρίθμου;

ΑΘΗΝΑΙ. Ὅπως ἤδη ἐπισήμως ἀνεκοινώθη κατὰ τὸν παρελθόντα μῆνα ὅλοι οἱ τιμάριθμοι (χονδρικῆς πωλήσεως, λιανικῆς τοιαύτης, κόστους ζωῆς κλπ.) ποὺ τηροῦνται ὑπὸ τῶν ἁρμοδίων ὑπηρεσιῶν τόσον τῆς Τραπέζης Ἑλλάδος, ὅσον καὶ τοῦ Ὑπουργείου Ἐμπορίου, ἐσημείωσαν ἄνοδον κατὰ μίαν καὶ πλέον μονάδα, πρᾶγμα τὸ ὁποῖον δὲν σημαίνει, εἰ μὴ ὅτι ἡ ζωὴ τῶν μισθωτῶν, τῶν δραχμοδιώκτων καὶ ἐν γένει τῶν διαθετόντων σταθερὰ εἰσοδήματα, μὴ δυνάμενα ν' ἀκολουθήσουν τὴν αὔξησιν τοῦ τιμαριθμου, κατέστη δυσκολωτέρα.

Δὲν γνωρίζομεν τί πρόκειται νὰ πράξῃ ἡ κυβέρνησις διὰ νὰ βοηθήσῃ τοὐλάχιστον τὸν κόσμον τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων καὶ τῶν συνταξιούχων, οἱ ὁποῖοι ἀποζοῦν ἀπὸ τὰ πενιχρὰ καὶ σταθερὰ εἰσοδήματα ποὺ λαμβάνουν ἐκ τοῦ Δημοσίου Ταμείου.

Ἡ κυβέρνησις ἔχει τὴν ὑποχρέωσιν νὰ θέσῃ τὸ ὅλον ζήτημα τῶν ἀποδοχῶν τῶν μισθωτῶν ἐπὶ ταπητος, νὰ τὸ μελετήσῃ καὶ ἐξευρίσκουσα τὰς λύσεις νὰ λάβῃ τὰ ἐνδεικνυόμενα μέτρα πρὸς ἐφαρμογὴν τῶν λύσεων αὐτῶν καὶ βελτίωσιν οὕτω τῆς θέσεως τῶν μισθωτῶν καὶ συνταξιούχων. Ἄλλως τε πλέον ἢ ἄπαξ ὑπεσχέθη τοῦτο, ὁρίσασα μάλιστα καὶ χρόνον ἐνάρξεως τῆς ἐργασίας αὐτῆς τὴν λῆξιν τοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους καὶ τὴν ἔναρξιν τοῦ νέου. Ἀλλ' ἡ λῆξις τοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους ἐπῆλθεν ἤδη—ἡ δοθεῖσα μηνιαία παράτασις οὐδεμίαν ἔχει σημασίαν—καὶ τὸ νέον ἤρχισεν... Καὶ οὐδεμία κυβερνητικὴ ἀνακοίνωσις ἐδημοσιεύθη σχετικὴ μὲ τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν δοθεισῶν ὑποσχέσεων.

Ἀλλ' ὅ,τι δὲν ἐγένετο μέχρι τῆς στιγμῆς, εἶναι νομίζομεν καιρὸς καὶ πρέπει νὰ γίνῃ τώρα. Δὲν πρόκειται δίκαια νὰ ὑποδείξωμεν ἡμεῖς ἐδῶ τὰ ληπτέα μέτρα. Ἁπλῶς ἐπανερχόμενοι τοῦ θέματος, θέλομεν νὰ ἐπιστήσωμεν καὶ πάλιν τὴν προσοχὴν τῶν ἁρμοδίων κυβερνητικῶν παραγόντων. Διότι ἡ λύσις τοῦ προβλήματος προέχει χάριν τῆς γενικωτέρας ἀναζωογονήσεως τῆς οἰκονομικῆς δραστηριότητος.

Λέγοντες αὐτὰ δὲν ἀγνοοῦμεν δεδαίως ὅτι καὶ ἡ θέσις τῶν ἐργαζομένων ἔναντι ἡμερομισθίου δὲν εἶναι καλυτέρα καὶ ὅτι χρειάζονται καὶ πρὸς τὴν κατεύθυνσιν αὐτὴν μέτρα διὰ τὴν ἀνύψωσιν τοῦ διωτικοῦ ἐπιπέδου των. Ἀλλὰ νομίζομεν ὅτι μετὰ τὴν ἐπάνοδον εἰς τὰς ἀρχὰς τῆς ἐλευθεθέρας οἰκονομίας τῶν περισσμῶν τοῦ κρατικοῦ παρεμβατισμοῦ καὶ τὴν ἐφαρμογὴν τῶν συλλογικῶν συμβάσεων, ὑπάρχουν κι' ἄλλοι ἁρμόδιοι διὰ τὴν μελέτην τῶν σχετικῶν μὲ τὰς τάξεις ταύτας ζητημάτων. Καὶ ὅτι προκειμένου περὶ αὐτῶν τὸ κράτος ὀφείλει νὰ δίδῃ μόνον τὴν κατεύθυνσιν. Ἐνῷ ἐπὶ τοῦ ζητήματος τῶν μισθωτῶν καὶ τῶν συνταξιούχων του, ἔχει ἄμεσον ἁρμοδιότητα καὶ σαφεῖς ὑποχρεώσεις.

ΣΧΟΛΑΙ ΥΠΟΜΗΧΑΝΙΚΩΝ ΠΑΤΡΩΝ

Ἀνακοίνωσις

Τὰ μαθήματα τῶν Σχολῶν ἄρχονται τὴν 3ην Ὀκτωβρίου ἐ.ἔ. ἡμέραν Δευτέραν.

(Ἐκ τῆς Διευθύνσεως)

Ὁ πρῶτος ἐπιτυχὼν ὡς ΑΡΧΗΓΟΣ εἰς τὴν
ΣΧΟΛΗΝ ΕΥΕΛΠΙΔΩΝ
ΔΙΩΝ. ΣΠΙΝΟΣ λαβὼν 20 εἰς Ἄλγεβραν καὶ 20 εἰς Γεωμετρίαν ὑπῆρξε μαθητὴς τῶν
ΦΡΟΝΤΙΣΤΗΡΙΩΝ
ΚΟΥΚΛΑΔΑ

ΜΙΣΚΟ
ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ ΖΥΜΑΡΙΚΩΝ
ΑΝΑΚΟΙΝΟΙ
ὅτι λόγῳ ἀνωτέρας ποιότητος τῶν προϊόντων της, ἐβραβεύθη καὶ ἔλαβε τὸ
Α! ΧΡΥΣΟΥΝ ΜΕΤΑΛΛΙΟΝ
καὶ εἰς τὴν ἐφετεινὴν 20ὴν Διεθνῆ Ἔκθεσιν
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ
Γενικοὶ ἀντιπρόσωποι Πελοποννήσου, Ἰονίων Νήσων, Δυτικῆς Στερεᾶς
Α. ΔΑΡΒΙΡΑΣ, Α. ΤΟΜΑΡΑΣ & ΣΙΑ Ο.Ε.Ε.
Ἑρμοῦ 20, Τηλ. 23—76 ΠΑΤΡΑΙ

ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ ΩΔΕΙΟν
ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΠΑΤΡΩΝ
★
Ἀνεγνωρισμένον ὑπὸ τοῦ Κράους (Νόμοι 1381 καὶ 2384)
Πιάνο, βιολί, τραγούδι, θεωρητικά, ρυθμική, ἀκορντεόν, βυζαντινὴ
Ἰδιαίτερα γκρουπ ρυθμικῆς καὶ ἐκφραστικῶν χορῶν διά κυρίας
Μὲ τὰ ἀσύγκριτα καὶ πάλιν ἐφετεινὰ ἀποτελέσματα τῶν ἐξετασθέντων μαθητῶν μας ὑπὸ τῆς κατὰ Νόμον Ἐπιτροπῆς τοῦ Ὑπουργείου Παιδείας, προστίθεται ἕνας ἀκόμη κρίκος εἰς τὴν ἄλυσιν τῶν ἐπιτυχιῶν τοῦ Ἑλληνικοῦ Ὠδείου Πατρῶν, ἀφοῦ ἐκ τῶν 21 ἐπιτυχόντων, (πτυχιούχων πάντων τῶν ἐν Ἑλλάδι Ὠδείων), οἱ 4 εἶναι ἀπόφοιτοι τοῦ Ὠδείου μας καὶ πρώτη ἐξ ὅλων (συγκεντρώσασα τὸν ἀνώτερον γενικὸν βαθμόν), ἦλθε μαθήτριά μας.
Δύο ἐκ τῶν μαθητριῶν μας ὑπηρετοῦν ὡς καθηγήτριαι εἰς τὰ Γυμνάσια τῆς πόλεως μας
ΕΓΓΡΑΦΗΤΕ ΕΙΣ ΤΟ ΜΟΥΣΙΚΟΝ ΙΔΡΥΜΑ ΠΟΥ ΤΙΜΑ ΤΗΝ ΠΟΛΙΝ ΜΑΣ
Πληροφορίαι Ἑρμοῦ καὶ Μαιζῶνος 84, τηλ. 38—08

ΤΟ ΠΑΝΤΟΤΕ ΕΠΙΚΑΙΡΟΝ ΖΗΤΗΜΑ ΤΩΝ ΦΡΟΝΗΜΑΤΩΝ

ΟΙ «ΦΑΚΕΛΛΟΙ»

Τί ὑπέφεραν οἱ κάτοικοι τῆς Ἰκαρίας τοῦ δῆθεν «κόκκινου νησιοῦ»

ΑΠΟ ΤΑ ΕΣΤΕΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΑ ΠΡΑΚΤΙΚΑ ΤΗΣ ΒΟΥΛΗΣ

33ον

Πρόεδρος. Ὁ κ. Τσαντίρης ἔχει τὸν λόγον.

Γ. Τσαντίρης. Κύριοι συνάδελφοι, τὸ συζητούμενον θέμα εἶναι μεγάλου ἐνδιαφέροντος καὶ διὰ τοῦτο πρέπει νὰ τὸ προσέξῃ ἰδιαιτέρως ἡ Κυβέρνησις καὶ νὰ κάμῃ ἐπ' αὐτοῦ κάθε μεταβλὴν Ἐθνικῶς χρήσιμον.

Κύριοι βουλευταί. Θὰ ὁμιλήσω μὲ πολὺ λίγα λόγια γιὰ τὸ θέμα αὐτὸ εἰς ὅ,τι εἰδικὰ ἐνδιαφέρει τὴν περιφέρειάν μου, διότι πιστεύω ὅτι ἡ Ἐθνικὴ Ἀντιπροσωπεία δὲν ἔχει ἀνάγκην διαφωτίσεως παρ' ἐμοῦ ἐπὶ ἑνὸς ζητήματος ποὺ τόσον συνεζητήθη.

Ἔχω τὴν τιμὴν νὰ ἀντιπροσωπεύω τὸν Νομὸν Σάμου, ἕνα τμῆμα τοῦ ὁποίου, ἡ Ἰκαρία, ἐχρησιμοποιήθη ὑπὸ τοῦ Κράτους ὡς τόπος ἐξορίας ἐπὶ πολλὰ ἔτη. Τὸ τοιοῦτον κατέστρεψε ποικιλοτρόπως τὴν νῆσον, ἀλλὰ τὸ χειρότερον ὅλων εἶναι ὅτι οἱ κάτοικοί της ἔκτοτε, συνεχῶς πληρώνουν ἁμαρτίας ἀνυπάρκτους, διότι λόγῳ τοῦ μεγάλου ἀριθμοῦ τῶν ἐξορίσεων ποὺ ὑπερέβαινον πολλάκις τοὺς κατοίκους τὴν νῆσον (ἔφθασαν πολλάκις τὰς 15.000) καὶ λόγῳ τοῦ ὀλιγαριθμου τῶν ἀνδρῶν τῆς ἀσφαλείας ποὺ ἦσαν σχεδὸν τὸν περισσότερον χρόνον ὅπως καὶ ἐν εἰρηνικῇ περιόδῳ καὶ λόγῳ τῶν εἰδικῶν συνθηκῶν αἱ τινες ἐπεκράτουν τότε ἐν τῇ νήσῳ, δὲν ἦτο δυνατὸν νὰ ἐξασκηθῇ οὐδεμία πραγματικὸς ἔλεγχος καὶ ὡς ἐκ τούτου ἐγένοντο πάμπολλαι ἀδικίαι, ἀλλὰ τὸ χειρότερον ὅλων εἶναι ὅτι ἀδασανίστως πέρασαν τοὺς περισσοτέρους τῶν κατοίκων ὡς κομμουνιστάς ἐ ῷ πραγματικῶς δὲν συμβαίνει τοῦτο. Διότι εἶναι βεβαιωμένον ἐκ τῶν ἐκλογικῶν του λάχιστον ἀποτελεσμάτων, ὅτι τὸ ποσοστὸν τοῦ κομμουνισμοῦ ἐν τῇ νήσῳ εἶναι πολὺ μικρότερον ἀπὸ τὰ περισσότερα τμήματα τῆς Χώρας μας, ἐ ῷ εἰς τὴν πραγματικότητα ἔπρεπε νὰ εἶναι τὸ πρῶτον ὕστερα ἀπὸ ὅλα αὐτά. Διότι ἐδῶ ἐφηρμόσθη ὁ ἀφορισμὸς περιφερειῶν ὃν ἐπεκαλέσθη πρὸ ἡμερῶν ὁ ἀξιότιμος ἐκ Μυτιλήνης συνάδελφος κ. Μαλλιάκας ἐδῶ ἐν προκειμένῳ τῆς νήσου. Διότι καὶ ἡ νῆσος μετωνομάσθη Κόκκινο Νησὶ καὶ οὐδεὶς τῶν κατοίκων της εἶχε θέσιν ὑπὸ τὸν Ἑλληνικὸν ἥλιον.

Παρὰ ταῦτα, οἱ περισσότεροι καὶ δεῖ νέοι εἶναι τότε ἦσαν παιδιά, δὲν δύνανται νὰ εὕρουν ἐργασίαν οὔτε κἂν φυλλάδιον ναυτικὸν νὰ λάβουν ποὺ εἶναι οἱ περισσότεροι σχεδὸν ναυτικοί, ἐργάται θαλάσσης, γιὰ νὰ δύνανται νὰ ἐργασθοῦν, διότι εἶχον τὸ ἀτύχημα νὰ περάσουν τότε τοὺς γονεῖς των κομμουνιστὰς ἢ καὶ αὐτοὺς τοὺς ἰδίους καὶ ἐν γένει εἰς κάθε βῆμα τους, εἰς κάθε κίνησί τους, συναντοῦν μπροστά τους ὡς πρῶτον ἐμπόδιον τὸ Κράτος, ἀντὶ τῆς προστασίας του.

Ἐκτὸς τούτων καὶ μυρίων τοιούτων, ἔχω ὀπ' ὄψιν μου δύο πρόσφατα παραδείγματα τῆς οὐτῆς περιφερείας μου καὶ ἐκ τῶν αἰτίων αὐτῆς τῆς ἐποχῆς.

1ον. Τρεῖς ναῦται, τὰ τελευταῖα ἔτη εἰργάζοντο εἰς ἐμπορικὰ σκάφη ταξιδεύοντα εἰς τὸ ἐξωτερικόν. Εἷς τινα τῶν ταξειδίων των ἐξῆλθον εἰς τὴν Ἀμερικὴν ὅπου ἔτυχε νὰ συμφυθοῦν Ἑλληνοαμερικανίδας συζύγους.

Μετὰ πάροδον χρόνου, ἐπέστρεψαν πάλιν ἐδῶ εἰς τὴν Ἑλλάδα, ἵνα μὲ ὡρισμένον χρόνον παραμονῆς των ἐδῶ, συμπληρώσουν τοὺς τύπους τῶν Ἀμερικανικῶν Νόμων καὶ οὕτω, μετὰ τοῦτο, ἐλεύθεροι πλέον νὰ μεταβοῦν εἰς τὴν Ἀμερικὴν νὰ μείνουν καὶ νὰ ζήσουν μὲ τὰς συζύγους των.

Δυστυχῶς, ἐδῶ ποὺ ἦλθον, εὗρον ὅτι εἶχον φακέλλους, καὶ ὡς ἐκ τούτου, ἦτο ἀδύνατον, κατόπιν τούτου, νὰ ἐπιστρέψουν εἰς τὴν Ἀμερικήν, παρὰ τὰς προσπαθείας των καὶ τὰς ἀποδείξεις των, ὅτι δὲν ὑπῆρξαν κομμουνισταί.

2ον. Τρεῖς ὑπάλληλοι, μεταξὺ πολλῶν ἄλλων ποὺ δὲν ἦσαν κομμουνισταί, ἀπελύθησαν τελευταίως, μὲ τὸν Νόμον 2.500, οἱ δύο ἐξ αὐτῶν, ὑπέβαλον προσφυγὴν εἰς τὸ Συμβούλιον Ἐπικρατείας, ὁ ἕτερος, ὁ τρίτος, δὲν ὑπέβαλε, διότι ἦτο εἰς μηχανικὴν ὑπηρεσίαν καὶ θὰ ἐκέρδιζε περισσότερα ὡς ἰδιώτης· λυποῦμαι δὲ διὰ τοῦτο, διότι ὁ ὑπάλληλος αὐτός, ἀναχωρεῖ μὲ τὸ στίγμα τοῦ κομμουνιστοῦ, ἐνῷ δὲν εἶναι. Τοῦ πρώτου ἡ προσφυγὴ ἐξεδικάσθη καὶ ἐπανῆλθεν οὗτος εἰς τὴν ὑπηρεσίαν του, ὡς ἐξαίρετος ὑπάλληλος, ὡ, μὴ κομμουνιστής. Ὁ δεύτερος, δὲν ἐξεδικάσθη ἀκόμη ἡ προσφυγή του, ἀλλὰ εἶμαι βέβαιος, πῶ; θὰ ἐπανέλθῃ καὶ αὐτός, διότι ἐπολέμησεν ὡς ἀξιωματικὸς καθ' ὅλον τὸ διάστημα τοῦ συμμορίτοπολέμου καὶ ἐκτὸς τῶν ἄλλων, ἔλαβε τὸν Πολεμικὸν Σταυρὸν καὶ τὸ Ἀριστεῖον Ἀνδρείας.

Κύριοι βουλευταί, εἶναι μύρια ὅσα τὰ δράματα ποὺ καταστρέφουν πολυαρίθμους ἑλληνας καὶ πολλὰς ἑλληνικὰς οἰκογενείας, ὡς ἐν ταυτῷ μᾶς; προξενοῦν μεγάλην Ἐθνικὴν ζημίαν. Διὰ τοῦτο, ἐν προκειμένῳ, ἤθελα νὰ παρακαλέσω τὴν Κυβέρνησιν καὶ ἰδιαιτέρως τὸν ἀξιότιμον κύριον Πρόεδρον τῆς Κυβερνήσεως, ὅπως διὰ τὸ νησὶ αὐτό, τὴν Ἰκαρίαν ποὺ τὸ ἐχρησιμοποίησε τὸ Κράτος ὡ; τόπον ἐξορίας καὶ ὡ; ἐκ τούτου ἔπαθε πλεῖστα ὅσα, περισσότερα κάθε ἄλλου μέρους τῆς Χώρας, οὐχὶ ἐξ ὀπαιτιότητός του, ὅπως δοθῇ ἐντολὴ καὶ γίνῃ ἀναθεώρησις τῶν φακέλλων τοῦ παρελθόντος, οὕτως ὥστε νὰ κατορθωθῇ διὰ τοῦ τρόπου τούτου, νὰ ἀποδοθῇ δικαιοσύνη εἰς τοὺς ἀδίκως πάσχοντας.

Ἀλλά, ἄνευ τοιούτων μέτρων, προτρεπόμεθα καὶ ἡμεῖς νὰ προτιμῶμεν τὴν κατάργησιν τῶν φακέλλων, διότι νομίζομεν, ὅτι ἀργότερον θὰ εἶναι πολὺ μεγαλυτέρα ἡ ζημία εἰς τὸ Ἔθνος, ἐὰν δὲν ἀποδοθῇ δικαιοσύνη εἰς τοὺς ἀδίκως πάσχοντας καὶ ἂν δὲν συγχωρηθοῦν ὅλοι ὅσοι εἰλικρινὰ μετεμελήθησαν, διότι κάποτε κατὰ τὸ παρελθόν, παρεσύρθησαν, καὶ νὰ ἐνταχθοῦν εἰς τὴν Ἐθνικὴν Οἰκογένειαν, ποὺ ὅ,τι καὶ ἂν κάμνουν πρὸς τὴν κατεύθυνσιν αὐτήν, μὲ τὰ νῦν ἰσχύοντα, ποὺ αἱ διατυπώσ